

Ekenäs den 27. Nov. 1871.

Älskade pappa och mamma!

Huru man ni? Hvad har det nu varit som gjort att vi inte få så ryshigt länge haft något brev, måtte nu ingen vara sjuk, det hoppas vi. Kanske har något brev kommit bort, ha vi alltid tänkt då posten inte hentat något. Åh hvad vi nu längta till morgondagen och posttimmen, så har det nu hela sista veckan latit hvarannan dag. Nå men nu få vi i morgon det är visst. Mamma har ju så ryshigt många att skriva till, inte är det alls underligt om mamma inte skulle orka skriva hvar vecka till oss, desto roligare är det sedan då vi få. Hvad den tiden nu springer ryshigt fort, jag försöker nog att springa efter, men blir så mycket efter. Julklapparna är det ynkligt med men hvad skall man göra! Att Toni och Eva som inte få vara med oss till sammans, ville jag nödvändigt ha när

De är nu på sin, kan hade mig helan så mycket. - Då när hade jag glömt att tacka så mycket för brevet, som kom så utmärkt så till. Jag är och har mig god, atgång så den för minna in på landet. Nu försat älskade vän pappa och mamma, Gud vare nåde er och ert.

Jag har nu smått beredt Anna på att
någas stadna här öfver julen och Marie
skulle få komma med. Jag tycker att
Marie, som aldrig annars slipper i kyr-
kan och som här knappast har någon
att tala med måste få komma, om nå-
gon. Nog var Anna mycket snäll, hon sade
bara, att visst vore det roligt att slippa,
men om det inte ginge an, så nog vore
hon ändå nöjd. Om vi finge resa tillsam-
mans med B, måne det ginge an att
lämna dem båda här? Nog skulle vi
mycket väl komma tillrätta på resan,
men hur vore det sedan der hos er,
skulle Clara hinna hjälpa med att
sköta Lillus? detta ville jag gerna höra
om. — Vi ha smått talat med flickor-
na om att de inte skulle kunna vara
hos oss i nästa termin, det tyckas de
mycket beklaga, B tänker att att
han för barnens skull måste flytta
dit oyr. Obehägnat skulle det bli.
Men derom få vi naturligen tala
om Gud vill.

3 dag var besökspet. Skomman. Han på 100. kaffet. Vi träffas mycket bra tillsammans.
Skomman nu så mycket om julen och julgrädet och julgrädet. Skomman tycks som min-
nas julens julen, som talade honom en dag till oförvånad om. Och om

